

Петка Търновска, на св. Михаила воинъ. Не знаемъ, да ли последната служба, тая на Михаила воинъ, е била преведена отъ гръцки или е била съчинена на български тепърва при пренасяне на останките на светеца въ Търново.

На Драгановия миней пръвъ обърна внимание известниятъ руски славистъ В. Григоровичъ, който посети Света-гора въ 1844 г. Той откъсналъ два листа отъ службата на св. Ивана Рилски. Азъ ги намѣрихъ въ 1914 г. въ Румянцевския музей въ Москва и ги фотографирахъ. Григоровичъ ще да е откъсналъ листове и отъ службата на царъ Петра Български; часть отъ тѣхъ той обнародва въ книгата си Статии касающіяся древняго словянскаго языка, Казань 1852, стр. 92—94. — Рускиятъ епископъ Порфирий Успенски, който спохождалъ на нѣколко пѣти Света-гора къмъ средата на XIX в., сжщо откъсналъ отъ Драгановия миней три листа, единъ отъ които е отъ службата на св. Ивана Рилски. Успенски забележилъ и службата на царъ Петра и обнародва часть отъ нея (Второе путешествіе. Москва 1880, стр. 190 сл.). Следъ смъртъта на Успенски, заедно съ неговото книжно наследство, въ Петербургската Публ. библиотека минаха и тритѣ откъснати листа отъ нашия миней, които се съхраняватъ тамъ подъ знака Q. п. I. 40. — Рускиятъ архимандритъ Леонидъ, мирски Кавелинъ, при своитѣ обиколки изъ Света-гора въ 1859, 1866, 1868 г., се запозналъ сжщо съ Драгановия миней. Той се оплаква, че нѣкой варваринъ ошетилъ ржкописа, като откъсналъ листове отъ службата на българския царъ Петра: „Вырваны варварскою рукою любителя, а вмѣстѣ и губителя старины“ . . . (Славяно-сербскія книгохранилища на Аѳонской горѣ. Москва 1875, стр. 64). Леонидъ обнародва цѣлия месецословъ на Драгановия миней и печата нѣкои отъ стихиритѣ на българскитѣ светци, безъ да спазва обаче правописа на ржкописа (Пакъ тамъ, стр. 53—78). — Бележитиятъ руски славистъ И. И. Срезневски, ако и да не бѣ пжтувалъ по Света-гора, бѣ се научилъ за ценния Драгановъ миней отъ Порфирия Успенски и отъ Леонида. Въ книгата си Древніе славянскіе памятники юсоваго письма, 1868, ч. I, стр. 120—123, ч. II, стр. 344—347, той съобщи за ржкописа и печата извадки отъ него, по бележитѣ и по откъснатитѣ отъ Успенски листове. По-късно, въ своитѣ Свѣдѣнія и замѣтки, № LXVIII (1875 г.),